

The Institute of Isma'ili Studies

عنوان: عیسی، مسیحیان و مسیحیت در اندیشهی اخوان الصفا

مؤلف: دكتر عمر على دى اونثاغا

منبع: مقالهی «اخوان الصفا» در تاریخ کتابنامهای روابط مسلمانان و مسیحیان، جلد دوم (۹۰۰۱۰۵۰)، ویراستهی دیوید توماس و دیگران (لایدن، نشر بریل، ۲۰۱۰)، تاریخ روابط مسیحیاسلامی، ۱۴، صص ۲۰۴-۲۱۳. باز نشر این مقاله با اجازهی ناشر صورت گرفته است.

كليدواژهها: اخوان الصفا، رسائل، عيسى، مسيحيان، اناجيل، روابط اسلامي_مسيحى.

اسم مستعار اخوان الصفا توسط نویسندگانی به کار برده شد که جز به همین نام شناخته شده نیستند و عصارهای از ۵۲ رساله در زمینه های مختلف با عنوان رسائل اخوان الصفا و خلان الوفا (رساله های

حق انتشار (کپیرایت) از ناشر مذکور گرفته شده است.

برادران اهل خلوص و دوستان اهل وفا) گردآوردند. تاریخ این رسائل معلوم نیست، اما باید نیمه ی قرن ده میلادی به پایان رسیده باشند. ابو حیان توحیدی در ۹۸۰ میلادی این رسالهها را به گروهی از روشنفکرانی که مکان اصلی شان بصره در نیمه ی قرن دهم میلادی بوده است، نسبت می دهد، وی نام آنها در کتاب الإمتاع خود ذکر می کند. نظریه ی دیگر در باب منشاء رسائل، که مارکویت و همدانی اتخاذ کرده اند، این است که رسائل، یا دست کم صورت اولیه ی آنها، ریشه در جنبش رهبران اسماعیلی قرن ۹ میلادی دارد که از ظلم و جور عباسیان در سوریه پنهان شده بودند.

این اثر به ۵۲ رساله تقسیم شده است و در چهار بخش تنظیم گردیده (علوم مقدماتی، شامل ریاضیات، منطق، موسیقی و اخلاق؛ علوم فیزیکی و طبیعی؛ علوم روان شناختی و عقلی؛ علوم الهی و دینی). ویراست ۱۹۵۷ بیروت از این رسائل، شامل ۱۹۰۰ صفحه می شود. رسائل اخوان الصفا شاید یکی از جالب توجه ترین آثار در فرهنگ عربی اسلامی در باب مسیحیت باشد. رویکرد اخوان الصفا به مسیحیت را می بایست در بستر نگاه احترام آمیز آنها به همهی ادیان فهمید: برای آنان حقیقت یگانه است و وحی همان مقدار حاوی حقیقت است که فلسفه (هدف هر دو یکی است تهذیب نفس از امور مادی)، تفاوتهای میان ادیان، تنها در سطح رویه ها و فرهنگ است. اخوان الصفا نبوت را زنجیرهای از سازگارساختن واقعیت باطنی با ادوار متغیر می دانستند، با در نظر گرفتن ایده ی پیشرفت، هر وحی جدیدی رویه ی مناسکی وحی پیشین را نسخ می کند، اما جوهر وحی پیشین نسخ نمی شود. عناصر، ارجاعها و نقل قولهای مرتبط با مسیحیت در سراسر رسائل پخش است و آنها را می توان به سه گروه تقسیم کرد: اناجیل، عیسی، مسیحیان و عقائدشان.

اناجیل: اخوان الصفا حقیقت کتابهای وحیانی پیشین را میپذیرند، و در میان کتابهای مقدس، انجیل مورد تکریم آنان قرار گرفته است. اخوان الصفا خوانندگان رسائل خود را تشویق میکنند که اناجیل را بخوانند، و رسائل نشان از آگاهی سطح بالا و شناخت دقیق آنها از اناجیل دارد، و به نظر میرسد که انجیل یوحنا را ترجیح میدهد. عین همین موضع تفسیری (که به نحو وثیقی با تأویل اسماعیلی مرتبط است) هم بر اناجیل پیاده می شود، هم بر قرآن و هم بر دیگر کتابهای مقدس.

حق انتشار (کپیرایت) از ناشر مذکور گرفته شده است.

اخوان الصفا چنین فرض میکنند که «اهل تورات، اهل اناجیل و اهل قرآن» احکام، قواعد و حکایتهای مختلفی دارند، اما اینها همه اشارات نمادینی هستند تا روح را به یاد مبداء و معاد بیندازند.

در رسائل اشارتهای متعددی به اناجیل وجود دارد، و نیز نقلقولهایی چند از گفتههای عیسی: برخی مستقیما از اناجیل نقل شدهاند، برخی دیگر یادآور آن نقل قولهاست (از جمله نقل قول از اناجیل تحریف شده)، برخی دیگر موافق روایت قرآنی از عیسی است، و نهایتا گفتههای دیگر قابل ردیابی در منابع مسیحی موجود نیست. از این گذشته، گفته می شود که تلاوت آیهای از اناجیل در موقع خطر آدمی را حفظ می کند، چنان چه آیهای از قرآن یا تورات چنین می کند.

عیسی: عیسی به نحوی برجسته در رسائل همچون یکی از اسوههایی که تجسم نظریات اخوان الصفا ست، ترسیم شده است، نظریات آنها در باب: باور به جاودانگی روح و تهذیب نفس از امور مادی از طریق قطع تعلق از قلمرو جسمانی. به زندگی، تعالیم، مرگ و به صلیب کشیده شدن عیسی در ربط و نسبتاش با همین جهت ارجاع داده می شود. در برخی موقعیتها نویسندگان رسائل به گفتههای عیسی در کنار دیگران، مانند محمد و سقراط ارجاع می دهند. در رسائل به استفاده ی عیسی از حکایات، در راستای فهم اخوان الصفا از زبان دین نگریسته می شود: فهم زبان دین به منزله ی زبانی اساساً مجازی و نیز نمادین. حیات عیسی، اساساً، بر اساس روایتهای اناجیل است، و تعامل عیسی با حواریون، و نیز مواعظ او، معجزات، دستگیری، به صلیب کشیده شدن و بازخیزش اش همه و همه روایت شده است.

تفسیر اخوان الصفا از به صلیب کشیده شدن عیسی، به مراتب مهمترین مولفه برای تاریخ روابط اسلامی_مسیحی است. برخلاف بیشتر مفسران مسلمان، که آیهی ۱۵۷:۴ قرآن را این گونه معنی میکنند که کسی دیگر غیر از مسیح کشته شد، نویسندگان رسائل این را تأیید میکنند که عیسی بر فراز صلیب جان داد. با این حال، آنها بر این نکته تأکید میکردند که این تنها جنبهی ناسوتی و بشری

حق انتشار (کپیرایت) از ناشر مذکور گرفته شده است.

عیسی بود که به قتل رسید. فریبی که یهودیان به دام آن افتادند، و قرآن به آن ارجاع می دهد، این بود که آن معتقدند بود حقیقتاً عیسی را کشته اند. اخوان الصفا منکر این نکته بودند، زیرا وجود لاهوتی و معنوی واقعی عیسی زنده بود، زیرا روح جاودانه است و کشته شدنی نیست. دو نکته در این باب شایسته کی طرح است. نکته ی اول این که اصطلاحات ناسوت و لاهوت ریشه در بحثهای مسیحی در باب الوهیت و بشریت شخص مسیح دارد، و به کار بردن آنها در رسائل احتمالا نشانگر تاثیرات نسطوری بر آنان است. دوم این که خوانش اخوان الصفا با دیگر نویسندگان اسماعیلی، مطابق است، نویسندگانی مانند ابو حاتم رازی که مشکلی ندارند به صلیب کشیده شدن بدن عیسی را بپذیرند، حادثهای که در نظر آنان برجسته کننده ی برتری امر معنوی بر قلمرو فیزیکی است. اشاره به دو نکته ی دیگر، احساس قرابتی را که اخوان الصفا با عیسی داشتند برجسته میکند. نخست آن که عیسی همچون شفا بخشی معنوی تصویر شده است که قادر است جانهای بیمار را که نسبت به حقایق معنوی کورند، شفا بخشد، و این همان هدف اعلام شده از تصنیف خود رسائل است. و نیز عیسی همچون مبلغی تصویر شده است که روی کمک حواریان شریب میکند؛ به همین نحو، نویسندگان رسائل خود را جنبش پهناوری می بینند که دین و فلسفه را با یکدیگر سازگار میسازد، و این امر به کمک نظرگاهی صورت می پذیرد که به تعلیم و تعالی معنوی هم عصران خود داقدام میکند.

هسیحیان: اخوان الصفا، رویکرد راهبان مسیحی به این جهان را تحسین میکردند، رویکردی که از لذات دنیوی دوری میجوید و زندگی را وقف تأمل در باب جاودانگی روح میسازد. آنان به ستایش رهبانیت به عنوان «راهی مسیحی» میپرداختند، و به همان مقدار به تحسین زهد، تصوف، غور مکتب سقراطی در امور الهی، و دین حنفاء میپردازند. آنان فرد ایدهآل را از جمله اینگونه توصیف میکردند (توصیفی شامل سلسله خواصی مربوط به منطقه و گروهی خاص): «مسیحی در کردار، سوری در دلبستگی مذهبی». تردیدی نیست که اخوان الصفا مسیحیان را خیلی خوب میشناختند. از میان فرقههای مختلف مسیحی، به نسطوری، یعقوبی و ملکانی اشاره میکنند. به سلسله مراتب کلیسا اینگونه ارجاع میدهند که متشکل از راهبان، کشیشها، شماسها به ترتیب مُطران [اسقف اعظم]، پطریک که مشخصاً کسانی هستند که در دوران جنگ نباید کشته شوند. اخوان الصفا همچنین از محیط داخل کلیسا اطلاع داشتند و آن را اینگونه توصیف کردند «با چراغهای شمعیْ نورانی شده

حق انتشار (کپیرایت) از ناشر مذکور گرفته شده است.

است، با تصاویر آذین بسته شده، مالامال از صلیب است، با کشیشها و راهبانی که کسوتی از پشم درشت به تن داشتند» با تسمههایی که دور کمرشان بسته شده بود، و با دست عودسوزها را می چرخاندند و «با بوی قسط و کندر» رائحهی بخور در فضا می پراکند و کلماتی را در مدح خداوند برمی خواندند و «آوازگونه تکرار می کردند». تمام این توصیفات، در عالم خیال رویت شده است، که در آن «گروهی از اسقفها با جامهایی پر از شراب» پدیدار می شوند، و در پارچههایی قرص نانهای مقدس را نگاه داشته اند «که برای مردم قسمت کرده اند و مردم از آن شراب می چشند».

اعتقادات مسیحی: گرچه رویکرد کلی اخوان الصفا به مسیحیان مثبت است، نقاط اعتقادیای وجود دارد که آنها آن را رد میکنند. از همین رو، آنان رویکرد آن دسته از راهبان را که در رنج و فلاکت در مسیر زهدورزی زیادهروی میکنند رد میکنند. باور به تثلیث (یا «سوم از سهگانه ») گهگاه مورد انتقاد قرار گرفته است. همچنان که خوردن گوشت خوک و عبادت صلیب مورد نقد قرار گرفته است. رسائل همچنین کسانی را که عقیده دارند خدایشان روح القدسی بود که ناسوتاش توسط مسیحیان به صلیب کشیده شد، محکوم میکنند.

اهمیت اصلی رسائل برای روابط مسلمانان و مسیحیان در پذیرفتن جهانی بودن اناجیل و پیام عیسی از سوی اخوان الصفاست. از این گذشته، تفسیری که آنان از آیهی قرآنی به صلیب کشیده شدن مسیح ارائه میدهند، با در نظر گرفتن فلسفه شان و نیز پذیرا بودن شان نسبت به مرگ واقعی و تاریخی عیسی، می تواند نشان گر زمینه ی مشترک پرثمری باشد که میان مسیحیت و اسلام، خصوصاً در تفاسیر باطنی تر این دو دین، وجود دارد.

حق انتشار (کپیرایت) از ناشر مذکور گرفته شده است.

كتابنامه

برای کتابنامه لطفا به نسخهی انگلیسی این مقاله مراجعه کنید.

ویراست انتقادی کاملی از ترجمه ی انگلیسی رسائل توسط انتشارات دانشگاه آکسفورد با همکاری موسسه ی مطالعات اسماعیلی با عنوان Epistles of the Brethren of Purity Series در حال انتشار است.

حق انتشار (کیم رایت) از ناشر مذکور گرفته شده است.